

— бажано, щоб подібний курс попередньо викладався рідною мовою. Це значно полегшує процес засвоєння лексичних одиниць необхідних для того, щоб вільно обговорювати питання. Теоретичні знання дають змогу робити правильні судження, висновки, обговорювати ситуацію професійно. Хоча слід зазначити, що особливістю використання методу аналізу конкретних ситуацій на заняттях з англійської мови є те, що важливий не стільки пошук правильного (з погляду економіста) вирішення проблеми, скільки можливість активного практичного використання іноземної мови у ситуації наближеної до реальної;

— ситуація повинна викликати у студента інтерес та спонукати до обговорення. У іншому випадку навіть високомотивовані студенти залишатимуться пасивними.

Підводячи підсумки зазначимо, що використання методу аналізу конкретних ситуацій на заняттях з іноземної мови дає можливість застосовувати набуті навички і знання в реальних життєвих ситуаціях, розвиває творчу ініціативу студентів.

*О. Б Артамонова, старш. викл.,
Н. О. Безкоровайна, старш. викл.,
кафедра іноземних мов ФЕФ*

АКТИВІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Методи стимулювання навчальної діяльності студентів спрямовані на формування позитивних мотивів учіння, що стимулюють пізнавальну активність і сприяють збагаченню навчальною інформацією.

Механізмом формування навчальної мотивації у студентів є вироблення єдиної структури цілей навчальної діяльності. Саме тому велике значення відіграє вчасне і систематичне формулювання викладачем, зокрема на заняттях з іноземної мови, цілей навчання, спрямування студентів на навчальну діяльність та ефективне її досягнення.

До методів стимулювання та мотивації навчально-пізнавальної діяльності на заняттях з іноземної мови можна віднести: ділові та рольові ігри, дискусії і диспути; створення емоційно-моральних переживань; створення ситуації пізнавальної новизни та зацікавленості тощо.

Звичайно, на заняттях з іноземної мови проведення ситуативних чи ділових ігор потребує додаткових витрат часу у підготовці до них. Однак, ситуативні ігри допоможуть відтворити відому ситуацію, яка мала місце у повсякденному житті студента або розіграти фіктивну ситуацію, хоча й правдоподібну.

Проведення ділових ігор на заняттях з іноземної мови допоможе активізації мислення, підвищить самостійність у вирішенні проблем. Упродовж ділових ігор формуються певні навички та вміння студентів в активному творчому процесі, при цьому також, а це головне, відбувається розвиток колективних форм спілкування. Пізнавальною грою є спеціально створена захоплююча розважальна діяльність, гра має неабиякий вплив на засвоєння учнями знань, набуття умінь і навичок. Гра у навчальному процесі забезпечує емоційну обстановку відтворення знань, полегшує засвоєння навчального матеріалу, створює сприятливий для засвоєння знань настрій, заохочує до навчальної роботи, знімає втому, перевантаження. За допомогою гри студенти моделюють життєві ситуації, що викликають інтерес до навчальних предметів. Ігровий метод навчання визначає цілеспрямований вплив на зміст освіти, що підлягає засвоєнню.

Навчальні диспути чи дискусії на іноземній мові як методи навчання базуються на обміні думками між студентами, викладачами та студентами. Ці методи сприяють формуванню вмінь мислити самостійно, виважено аргументувати свої думки та поважно ставитись до думок інших. Навчальна дискусія використовується під час спільного розв'язання проблеми групою студентів, її мета — обговорення наукових положень, даних, що потребують безпосередньої підготовки студентів за джерелами ширшими, ніж матеріал підручника. Як метод формування інтересу до знань, вона покликана не лише дати студентам нові знання, а й створити емоційно насичену атмосферу, яка б сприяла глибокому проникненню їх в істину, отриманню від цього позитивних емоцій. Наукова суперечка на іноземній мові не лише поглиблює знання студентів, але й викликає особливий інтерес до навчання, до вивчення мови. Під час дискусії студенти взаємно збагачуються навчальною інформацією. Одні з них усвідомлюють, що ще не все знають, і це спонукає їх до заповнення «прогалин», інші — відчують задоволення від того, що знають більше за інших, і прагнуть утриматися на такому рівні.

Навчальна дискусія створює оптимальні умови для попередження можливих помилкових тлумачень, для підвищеної активності студентів і міцності засвоєння ними матеріалу. Вона вчить

прийомів аргументування, наукового доведення. Звичайно, такий метод навчання можна запропонувати тільки для студентів, які вивчають іноземну мову більш поглиблено. Під час навчання студентів іноземної мови, викладачеві необхідно створювати пізнавальний інтерес до навчального матеріалу. Полягає цей метод у використанні цікавих пригод, гумористичних уривків тощо, якими легко привернути увагу студентів. Особливе враження справляють на студентів цікаві випадки з життя, несподіванки тощо.

Особистість, мотиваційна сфера майбутнього спеціаліста можуть формуватися лише в умовах повноцінного особистого спілкування його із досвідченим, висококваліфікованим і захопленим своєю професією викладачем, який уміє творчо мислити.

*Т. М. Бойко, викл.,
Т. А. Гузік, канд. пед. наук, доц., зав. кафедри,
І. М. Машкова, старш. викл.,
кафедра іноземних мов ФЕФ*

УМОТИВОВАНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ВИСОКИХ АФЕКТИВНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Процес формування спеціаліста, професійні і особистісні якості якого відповідали б вимогам не тільки сьогодення, а й майбутнього, детермінований різноманітними суб'єктивними і об'єктивними факторами, серед яких особливу роль відіграють мотиви навчання.

Мотивація — це потяг або потреба, яка спонукає нас діяти з певною метою. Потреба — це внутрішній аспект мотивації, а мета — її зовнішній аспект. Слід розрізняти свідомі мотиви та іноді навіть неусвідомлену мотивацію поведінки.

Часте спілкування між студентами, їх викладачами і кураторами — це найважливіший фактор неупередженості та підвищення студентської мотивації.

Для того щоб психологічно грамотно підсилювати мотивацію навчання, дуже важливою є орієнтація викладача на індивідуальні досягнення студентів. Викладачу слід ставити перед кожним студентом індивідуальні завдання, орієнтовані на його можливості і цілі. А цілі студент або обирає самостійно, або сумісно з викладачем у режимі співробітництва. Викладач заохочує студента